

Tap på fordring mellom nærstående selskaper:

# Avskjæring av fradragssrett ved tap



Artikkelen er forfattet av:

Fast advokat  
Christine Buer  
Advokatfirmaet Schjødt

Nye avskjæringsregler gjør at konsernselskaper som oppfyller eierkravene, ikke lenger har fradragssrett for tap på fordring. Konverteres en fordring med tilknytning til kreditors virksomhet med gevinst, vil det fortsatt foreligge skatteplikt.

I et konsern kan et datterselskap finansieres med egenkapital fra morselskapet eller med en kombinasjon av egenkapital og gjeld fra morselskapet eller andre. Optimalisering av kapitalstrukturen i konsernet ut i fra et skatterettslig ståsted, kan påvirke valg av finansiering av datterselskaper. Fritaksmetoden medfører at de fleste aksjegevinster er skattefrie både i og utenfor virksomhet, og tilsvarende oppnås ikke fradrag for tap. I usikre økonomiske tider kan muligheter for tapsfradrag på fordring være mer fremtredende, mens eventuell gevinst tas på aksjer (etter konvertering). Med virkning fra 6. oktober 2011 har imidlertid skatteloven § 6-2 fått et nytt tredje ledd vedrørende avskjæring av tap på fordringer i virksomhet mellom nærstående, typisk konsern.

## Utgangspunktet

Tap på fordring er som utgangspunkt regulert i skatteloven § 6-2 første og annet ledd. Første ledd omhandler tap ved realisasjon av fordring i og utenfor

virksomhet, mens annet ledd omhandler fradrag for annet tap i virksomhet, herunder endelig konstatert tap på utestående fordring. Annet ledd er således også en bestemmelse om tidfesting.

## Tilstrekkelig tilknytning til virksomhet

I utgangspunktet er tap på fordring fradragssrettet når fordringen har tilstrekkelig tilknytning til kreditors virksomhet. For fordringer som ikke har en særlig og nær tilknytning til kreditors virksomhet, er spørsmålet om fradragssrett for tap avhengig av hva slags gjeldsinstrument en står overfor. For mengdegjeldsbrev er hovedregelen at tap er fradragssrettet. Tilsvarende gjelder for valutaelementet på fordring i fremmed valuta. For andre gjeldsbrev utenfor virksomhet derimot, er tap som hovedregel ikke fradragssrettet.

Grensen for tilstrekkelig tilknytning til virksomhet får således sentral betydning for om det foreligger skatteplikt eller fradragssrett. Rettspraksis har tradisjonelt sett operert med et relativt strengt krav for at det skal foreligge tilstrekkelig næringsstilknytning, jf. avgjørelsen inntatt i Rt. 1993 s. 396 vedrørende tap på aksjer. I den nevnte avgjørelsen er praksis oppsummert og kravet om «særlig og nær tilknytning» nærmere presisert. De samme kriteriene er i rettspraksis lagt til grunn som utgangspunkt ved vurderingen av næringsstilknytning ved fradrag for tap.<sup>1</sup> Imidlertid har praksis de senere år, herunder to avgjørelser fra 2005,<sup>2</sup> skapt usikkerhet rundt hvilke krav som gjelder. Skattedirektoratet legger i en uttalelse publisert på skatteetatens hjemmeside 4. april 2012 til grunn at det i rettspraksis ikke har skjedd en endring av kravet til «særlig og nær tilknytning».

Det må i hvert enkelt tilfelle konkret vurderes om fordringens tilknytning til kreditors virksomhet er til stede. Som eksempel på fordring som normalt anses å ha tilstrekkelig tilknytning til kreditors virksomhet, kan nevnes kundefordringer. Tilknytningskravet settes lettere på spisen hvor det gjelder tap på fordring som er etablert ved plassering av ledig kapital, eller på kapitalbidrag anvendt som rent alternativ til egenkapital.

## Endelig konstatert tap

For fradragssrett etter skatteloven § 6-2 annet ledd, er det videre et vilkår at tapet på fordringen er endelig konstatert. Finansdepartementets forskrift (FSFIN) § 6-2-1 inneholder nærmere presiseringer av hva som anses å ligge i vilkåret om at tap på fordring må være endelig konstatert. Av Høyesteretts praksis fremgår at vurderingen av om en fordring er endelig konstatert i konsernforhold, er særlig streng.<sup>3</sup> Påvisning av betalingsvansker hos debitor er i seg selv ikke nok til at det kan kreves fradrag.

## Ettergivelse av gjeld i konsern

Ved ettergivelse av fordring i konsernforhold har det oppstått spørsmål om hvordan dette skal behandles. Av rettspraksis kan det synes som det generelt stilles strenge krav for å kunne kreve fradrag for tap på fordring ved ettergivelse hvor det er interessefellesskap mellom kreditor og debitor, jf. bl.a. avgjørelsen inntatt i Rt. 1990 s. 1143. Høyesterett la i avgjørelsen til grunn at kreditor ved ettergivelse av rentekostnad overfor datterselskap i sin egenskap av å være eneaksjonær, vil kunne få igjen det man gir avkall på. Skatteklagenemnda ved SFS fattet i 2011 vedtak i to saker der fradrag for tap ved ettergivelse av fordring ble nektet med den begrunnelse at tapene ikke var ende-

<sup>1</sup> Se blant annet avgjørelsene inntatt i Rt. 1993 s. 700, Rt. 2005 s. 1157, Rt. 2005 s. 1171 og Rt. 2008 s. 145.

<sup>2</sup> Rt. 2005 s. 1157 og Rt. 2005 s. 1171.

<sup>3</sup> Jf. avgjørelsene inntatt i Rt. 1990 s. 1143 og Rt. 1993 s. 700.

lig konstatert.<sup>4</sup> Skatteklagenemnda tok utgangspunkt i skatteloven § 6-2 første ledd om realisasjon og la til grunn at kravet om «endelig konstatert» ligger implisitt i realisasjonsbegrepet. Det er lagt vekt på det synspunktet at det kreditorselskapet gir avkall på ved ettergivelse som kreditor, vil kreditor kunne få igjen som aksjonær gjennom økt aksjeverdi. Som en følge av dette vil tapsfradrag først innrømmes det året konserntilknytningen brytes. Motargumentet – som ikke nådde frem – er at det ofte er andre verdier som gjenvinnes.

Nemnda synes å gå relativt langt i å identifisere det å være kreditor med det å være aksjeeier, særlig i det tilfellet der kreditor ikke eier 100 prosent av aksjene i debitor. Skattyter ble heller ikke gitt fradrag for tap på en andel av fordringen, i det tilfellet kreditor ikke eide 100 prosent av debitorselskapet. Sakene er brakt inn for tingretten, uten at avgjørelse foreløpig foreligger.

På bakgrunn av de to nevnte avgjørelsene fra skatteklagenemnda, fremstår det som uklart hvor grensen skal gå når det gjelder muligheten for gjenvinning av verdien. Når anser man at det foreligger interessefellesskap mellom kreditor og debitor? Skatteklagenemnda legger i hvert fall til grunn at 75 prosent eierskap er tilstrekkelig for interessefellesskap.

### Ulik behandling av konvertering av aksjer og gjeldsettergivelse i konsern

Videre har man fått en ulik behandling av konvertering av aksjer i konsernforhold og ettergivelse av fordringer i konsernforhold. Dette kan fremstå som noe kunstig, da man for eksempel i begge tilfeller kan tenke at en bedring i økonomi gir utslag i morselskapets aksjer i datterselskapet. Konvertering av gjeld til aksjekapital medfører videre etter rettspraksis, ikke bortfall av fremførbart underskudd. Gjeldsettergivelse fra morselskapet derimot, medfører etter skatteloven bortfall av fremførbart underskudd i datterselskapet. På bakgrunn av dette kan det tenkes at en fordring med tap ikke bør ettergis, men at morselskapet heller bør la fordringen løpe, slik at underskuddet ikke bortfaller. Forholdet til bestemmelsen om bortfall av underskudd i datterselskap ved gjeldsettergivelse, er ikke berørt ved den nye bestemmelsen om avskjæring av fradragsrett for tap.

### Ny skattelov § 6-2 tredje ledd og ny forskriftbestemmelse

Ved endringslov av 9. desember 2011 nr. 52 har skatteloven § 6-2 som nevnt fått et nytt tredje ledd vedrørende avskjæring av tap på fordringer i virksomhet mellom nærstående. Bestemmelsen har fått følgende ordlyd:

«Skattyter som nevnt i § 2-38 første ledd, gis ikke fradrag for tap på utestående fordring i virksomhet, dersom skyldneren er et selskap som nevnt i § 2-38 annet ledd a og b og selskapene må anses som nærstående. Det samme gjelder for selskap som nevnt i § 10-40, ved fastsettelse av overskudd eller underskudd etter § 10-41. Departementet kan gi forskrift til utfylling, gjennomføring og avgrensning av leddet her.»

Ny forskriftsbestemmelse ble gitt 8. mars 2012 og er inntatt i FSFIN § 6-2-2. Forskriftsbestemmelsen har fått følgende ordlyd:

«(1) Kreditorselskapet og debitorselskapet anses som nærstående når kreditorselskapet på noe tidspunkt i fordringens levetid, men likevel ikke lenger tilbake enn 1. januar det fjerde året forut for realisasjonsåret, har eid 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i debitorselskapet. Det samme gjelder ved indirekte eie der kravet til eierandel er oppfylt i hvert ledd i eierkjeden. Kreditorselskap og debitorselskap anses også som nærstående når kreditorselskapet sammen med ett eller flere andre nærstående selskap, oppfyller kravet til eierandel i debitorselskapet. Kreditor- og debitorselskap som begge eies av et selskap med eierandel som nevnt i første eller annet punktum, anses som nærstående. Førrige punktum gjelder likevel ikke dersom debitorselskapet eier 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i kreditorselskapet.

(2) Avskjæring av tap på utestående fordring etter skatteloven § 6-2 tredje ledd gjelder ikke for:

- a. kundefordringer,
- b. utestående fordringer hvor verdien av fordringen tidligere har vært regnet som skattepliktig inntekt eller har inngått i et gevinst/ tapsoppgjør med skatterettslig virkning for kreditorselskapet eller selskap som etter første ledd er nærstående til kreditorselskapet,
- c. fordring der fradragsretten følger av skatteloven § 11-7 tredje ledd,

- d. tap som nevnt i skatteloven § 14-5 fjerde ledd bokstav g, når fordringen er en del av kreditors ordinære utlånsvirksomhet.»

### Hensynet bak reglene

Hensynet bak den nye regelen om avskjæring av fradragsrett, er av Finansdepartementet i Prop.1 LS (2011-2012) angitt å være at den ulike skattemessige behandlingen av aksjeinntekter etter fritaksmetoden og tap på fordringer, kan gi muligheter for skattemotiverte tilpasninger. Dette er etter Finansdepartementets mening uheldig. Etter fritaksmetodens regler vil gevinst eller utbytte på aksjer i et datterselskap være skattefritt. Selskaper kan for eksempel foreta investeringer gjennom datterselskaper som etableres med lite aksjekapital og stor lånegrad. Morselskapet vil kunne ta ut en eventuell avkastning i form av gevinst eller utbytte skattefritt etter fritaksmetoden. Dersom virksomheten går dårlig, kan morselskapet få fradrag for den vesentligste delen av finansieringen som tap på fordringen, forutsatt at vilkårene for dette er oppfylt. Etter Finansdepartementets syn, undergraver mulighet for tilpasninger til de ulike reglene for aksjeinntekter etter fritaksmetoden og de alminnelige reglene for tap på fordring, hensynet til en symmetrisk skattemessig behandling av gevinst- og tapssituasjonen.

Finansdepartementet uttalte i proposisjon at det kan være krevende for ligningsmyndighetene å få gjennomslag for omklassifisering av lån til egenkapital basert på skatteloven bestemmelse om interessefellesskap i § 13-1. Departementet viste til Telecomputing-avgjørelsen,<sup>5</sup> og uttalte at skatteloven § 13-1 anses utilstrekkelig for å motvirke de omtalte tilpasningsmulighetene. Videre er det uttalt at en mindre skjønnsmessig regel vil kunne gi bedre forutberegnelighet for skattyter i slike saker, noe som førte til lett latter på et IFA-møte hvor temaet var nettopp tap på fordringer. Det fremstår som noe kunstig å begrunne en regel til skade for skattyter med at den er fordelaktig for skattyter.

### Hvem som omfattes av de nye reglene

#### Kreditor og debitor

Etter de nye reglene gis selskaper som faller inn under skatteloven § 2-38 første ledd ikke fradrag for tap på fordring dersom skyldner er et selskap som nevnt i

<sup>5</sup> Inntatt i Rt. 2010 s. 790.

<sup>4</sup> Sakene er omtalt i SFS's artikkel «Fradragsrett knyttet til gjeldsettergivelse i konsernforhold», inntatt i Revisjon og Regnskap nr. 7 for 2011 side 62 flg.

skatteloven § 2-38 annet ledd a og b. Det vil si at kreditorer som omfattes av de nye bestemmelsene om avskjæring av fradragrett, blant annet er aksjeselskaper, allmennaksjeselskaper, sparebanker, aksjefond, foreninger, stiftelser mv. og deltakerlignede selskaper (altså selskaper som i utgangspunktet faller inn under fritaksmetoden). Selvstendig næringsdrivende med fordring omfattes således ikke. Videre vil det si at skyldner må være et aksjeselskap, allmennaksjeselskap, sparebank, gjensidig forsikringselskap, samvirkeforetak, aksjefond, interkommunalt selskap, deltakerlignet selskap eller tilsvarende utenlandsk selskap.

## Nærstående selskaper

Videre må kreditor og skyldner være nærstående. Hvilke selskaper som anses som nærstående, fremgår ikke direkte av lovteksten. Nærmere bestemmelser om dette og hvilke fordringer som er unntatt den nye bestemmelsen, er imidlertid inntatt i FSFIN i ny § 6-2-2, gitt 8. mars 2012 etter at forslag til forskriftsbestemmelse har vært på høring.

Det fremgår av den nye forskriftsbestemmelsen at avskjæringsregelen skal gjelde for kreditorselskaper som eier eller har eid 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i debitorselskapet. Avskjæringsregelen gjelder også ved indirekte eie. Kravet til 90 prosent eierandel må da være oppfylt i hvert av leddene i eierkjeden for at bestemmelsen skal få anvendelse. Som eksempel kan nevnes at kreditor eier 90 prosent av et selskap som igjen eier 90 prosent av debitorselskapet. I et slikt tilfelle vil den nye avskjæringsbestemmelsen få anvendelse.

Kreditorselskapet og debitorselskapet anses også som nærstående dersom kreditorselskapet sammen med ett eller flere andre nærstående selskaper oppfyller kravet til eierandel i debitorselskapet. Videre omfattes det tilfellet der et morselskap direkte eller indirekte eier 90 prosent eller mer i både kreditorselskapet og debitorselskapet. Søsterselskaper er således omfattet av bestemmelsen. Unntak er gjort i de tilfellene debitorselskapet eier 90 prosent eller mer av aksjene eller selskapsandelene i kreditorselskapet, dvs. datterselskaps krav på morselskapet.

Reglene omfatter ikke personlig nærstående etter aksjelovens definisjoner. En personlig aksjonær i kreditorselskapet eller annet morselskap kan således eie for

eksempel 10,1 % eller mer av debitorselskapene. En vil da i utgangspunktet kunne være utenfor reglene for avskjæring.

## Tilpasninger?

Det kan alltid spørres om det er muligheter for eller ønskelig å gjøre tilpasninger slik at man ikke omfattes av bestemmelsene om avskjæring av fradragretten. Forarbeidene nevner som et eksempel et tilfelle hvor to uavhengige selskaper gjennomfører et samarbeidsprosjekt gjennom et felles selskap, som finansieres med høy gjeldsandel. Forholdet mellom gjeldsandel og egenkapitalinnskudd kan være likt for begge selskapene.

At man ønsker å selge seg ned som aksjonær i forhold til eierandeler for å muliggjøre et tap på fradrag, vil også ha en side mot kommersielle hensyn som må vurderes i hvert enkelt tilfelle. Det kan dessuten oppstå spørsmål om det er tilstrekkelig realitet i aksjeeiet etter reduksjonen, avhengig av hvordan denne gjennomføres. Det må foretas en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. En reduksjon av eierandeler til under 90 prosent, medfører også at det ikke lenger er mulig å gi konsernbidrag. Det kan kort nevnes at den ulovfestede regelen for gjennomskjæring vanskelig tenkes anvendt der man kun tilpasser seg kvantitative grenser, som for eksempel 90 prosent aksjeeie eller at eierkravene må ha vært oppfylt i løpet av en gitt tidsperiode (omtalt nedenfor).

## Ikke krav til stemmeandel

I Prop. 1 LS (2011-2012) ble krav til eierandel også knyttet opp mot en tilsvarende andel av stemmene som kan avgis på generalforsamlingen. I høringsnotatet ble det derimot ikke oppstilt krav til stemmeandel. Det ble der uttalt at det er tilstrekkelig med eierkrav. Forskriftsbestemmelsen har etter dette ikke krav om stemmeandel.

## For vid avskjæringsbestemmelse?

Avskjæringsbestemmelsen med forskrift slik den nå er utformet, gir ligningsmyndighetene mulighet til å avskjære tap på fordring, også mellom nærstående som ikke er omfattet av fritaksmetoden. Bestemmelsen rekker således videre enn det som var angitt som bakgrunnen og hensynet bak bestemmelsen. Finansdepartementet har selv angitt at tilpasningsmulighetene som nevnes i forarbeidene er forutsatt av at kreditorselskapet og debitorselskapet omfattes av fritaksmetoden.

Likevel er det verken i lovbestemmelsen eller forskriften gjort unntak for de tilfellene som nevnt i skatteloven § 2-38 tredje ledd og som således ikke anses omfattet av fritaksmetoden. Dette medfører at tap på fordring på et datterselskap hjemmehørende i et lavskatteland eller et deltakerlignet selskap som ikke oppfyller kravene til å falle inn under fritaksmetoden, likevel ikke er fradragberettiget. Gevinst ved realisasjon av aksjer eller selskapsandeler vil i disse tilfellene være skattepliktig, mens et tap på fordring ikke er fradragberettiget. Dette forholdet ble av flere høringsinstanser påpekt, uten at det er inntatt noe om dette i den nye forskriften.

## Tidsbegrensning

Eierkravene må ha vært oppfylt på et tidspunkt i fordringens løpetid. I utgangspunktet omfattet forslaget til ny forskrift hele fordringens levetid, altså fra fordringen oppstod til realisasjon. Dette har imidlertid blitt avgrenset i forskriften, slik at eierkravet må ha vært oppfylt på et tidspunkt, men ikke lenger tilbake i tid enn 1. januar det fjerde året forut for realisasjonsåret. Det vil si at dersom en fordring realiseres i 2012, må eierkravet ha vært oppfylt på et eller annet tidspunkt fra 1. januar 2008 og frem til realisasjon i 2012 for at avskjæringsreglene skal få anvendelse.

Verken forskriften eller høringsuttalelsen berører det tilfellet der eierandelen først blir 90 prosent eller mer ved konvertering av fordringen til aksjer. Eierkravet oppfylles da i realiteten først etter det tidspunktet fordringen er realisert. Avskjæringsregelen er tenkt å treffe de tilfellene der morselskapet har kontroll over forholdet mellom aksjekapital og gjeld i datterselskapet. Dette tilsier at tap på fordring ikke skal avskjæres etter den nye bestemmelsen dersom eierandelen først ved konvertering av fordringen blir over 90 prosent, noe som etter min mening også må være det riktige resultat.

Det kan tenkes tilfeller der et kreditorselskap eier mindre enn 90 prosent av et debitorselskap, men i tillegg har pant i aksjene, og således overtar aksjene i forbindelse med mislighold av lånet. Slik avskjæringsbestemmelsen nå er, vil kreditor miste fradragretten for tap på fordring dersom fordringen realiseres etter at aksjene er overtatt. For banker er det etter at forskriftsbestemmelsen var ute på høring, blitt inntatt et unntak fra avskjæ-



# INGEN kan vite ALT

**Derfor har vi oppgradert vårt nettbaserte oppslagsverk for deg som jobber med regnskap!**

**Regnskap Pluss** er et komplett nettbasert oppslagsverk. I tillegg til direkte hjelp i ditt daglige arbeid med regnskap, skatt og avgift får du nå også svar på alle spørsmål knyttet til lønn.

Med **Regnskap Pluss** er du **alltid oppdatert** på siste endringer av satser, lover og regler samt at du har personlig fagsupport og epost ved endringer.

## INTRODUKSJONSTILBUD:

For kun 6 200,- får du 2 brukere til prisen av 1 det første året!

PS Inkludert personlig fag-support og epost ved endringer



Oversiktlige trefflister med artikler, skjemaer og fordypningsmoduler.



Flere av artiklene inneholder eksempler og link til andre relevante artikler.

Les mer/kjøp nå på [www.infotjenester.no/RSA](http://www.infotjenester.no/RSA)

REGNSKAP PLUSS - ET KOMPETANSEPRODUKT FRA INFOTJENESTER

**Info**  
tjenester

ringsregelen, slik at banker fortsatt har mulighet for fradragrett, omtalt nedenfor.

## Unntatte fordringer

### Kundefordringer

Den nye forskriftsbestemmelsen avgrenser avskjæringsregelen. For det første er kundefordringer unntatt. Slike fordringer oppstår normalt i forbindelse med ordinær forretningsdrift. Den nye bestemmelsen medfører således ikke begrensninger ved anvendelsen av de alminnelige reglene i skatteloven om tap på fordring, herunder regelen om nedskrivning av kundefordringer. Det kan stilles spørsmål om en kundefordring som har blitt stående som uoppgjort i lang tid, kan miste sin karakter av å være kundefordring. Verken forarbeidene eller høringsuttalelsen gir noen konkrete holdepunkter i forhold til dette. Grensen må antagelig trekkes med utgangspunkt i bransjepraksis for håndtering av kundefordringer.

### Fisjons-/fusjonsfordring

Videre omfattes ikke fordringer som oppstår i forbindelse med trekantfisjoner/-fusjoner av den nye avskjæringsregelen. Dette er fordringer som oppstår ved fusjon eller fisjon der vederlaget er aksjer i det overtakende selskaps morselskap og der kapitalforhøyelsen i morselskapet gjennomføres ved at en fordring utstedt av det overtakende selskap nyttes som aksjeinnskudd. Gevinst som oppstår ved realisasjon av slik fordring, er skattepliktig, og tap fradragberettiget i henhold til skatteloven § 11-7 tredje ledd. Finansdepartementet har uttalt at hensynet bak avskjæringsregelen tilsier at slike fordringer ikke omfattes av avskjæringsregelen.

### Fordring hvor verdien tidligere har vært regnet som skattepliktig inntekt eller inngått i et gevinst-/tapsoppgjør

Fordringer hvor verdien av fordringen tidligere har vært regnet som skattepliktig inntekt eller har inngått i et gevinst-/tapsoppgjør med skatterettslig virkning for kreditorselskapet eller et selskap som er nærstående til kreditorselskapet, er også unntatt i bestemmelsen om avskjæringsregelen av fradragrett. For eksempel kan morselskapets fordring ha oppstått i forbindelse med salg av driftsmidler. Eventuelle gevinster vil da normalt være inntektsført hos morselskapet. Fradrag for tap på fordring hvor verdien av fordringen tidligere har vært regnet som skattepliktig, sikrer at kreditor ikke beskattes

for en inntekt som det senere viser seg at han ikke får.

### Bankers tap på utlån og garantier

Videre er bankers og finansieringsforetaks tap på utlån og garantier unntatt i de nye reglene når fordringen er en del av kreditors ordinære utlånsvirksomhet. En bank som har pant i aksjene i et debitorselskap (normalt i tillegg til pant i selskapets aktiva) og som tiltrer aksjene ved mislighold av selskapets låneforpliktelse, vil kunne påføres betydelig tap på fordringen. Et slikt tap ville ikke vært fradragberettiget etter den nye avskjæringsbestemmelsen dersom disse ikke hadde blitt unntatt. Lån i slike tilfeller er gitt av eks-terne långivere og på ordinære vilkår, hvor egenkapitalfinansiering normalt overhodet ikke er tema. Tap på slike fordringer vil ikke være av en slik karakter som avskjæringsreglene har ment å ramme.

### Ikrafttredelse 6. oktober 2011

Bestemmelsen gjelder fra og med 6. oktober 2011, fra tidspunktet for fremleggelsen av Finansdepartementets forslag til avskjæringsregel i proposisjon til Stortinget. Finansdepartementet har i forarbeidene til bestemmelsen angitt at fradragbegrensningen omfatter endelig konstatert tap fra og med 6. oktober 2011 og tap som er pådratt ved salg etter dette tidspunktet.

### Særlige spørsmål for gjeldsettergivelse før 6. oktober 2011

I forhold til bestemmelsens ikrafttredelse for endelig konstatert tap oppstått fra og med 6. oktober, oppstår særlige spørsmål i de tilfellene hvor gjeld er ettergitt, men fradrag ennå ikke er gitt på grunn av konserntilknytninger. Dette er ikke berørt i høringsuttalelsen. Dersom en fordring i konsernforhold er ettergitt før 6. oktober 2011, vil skattyter (kreditor) være bundet av dette. Dersom de nye avskjæringsreglene får anvendelse, vil kreditor ikke ha fradragrett for tapet når konsernbindingen brytes. I et slikt tilfelle er det ikke tale om å tilpasse seg de nye reglene, da man kan legge til grunn at skattytere som etterga gjeld i konsern i tiden før 6. oktober 2011 ikke hadde kjennskap til de nye avskjæringsreglene. Dette tilsier at kreditor i slike tilfeller bør ha sin fradragrett i behold. Legges motsatt løsning til grunn, fremstår det som at reglene har tilbakevirkende kraft på handlinger som alt er bindende, foretatt før 6. oktober 2011. Om vilkårene for fradrag eller skatt foreligger,

avgjøres ved realisasjonen. Ved ettergivelse før 6. oktober 2011, er fordringen realisert, men oppførelsen ikke gjennomført og tidfestingen således utsatt. Dette tilsier videre at kreditor i slike tilfeller bør ha sin fradragrett i behold.

### Avslutningsvis

Med nye avskjæringsregler vil konsernselskaper som oppfyller eierkravene, ikke lenger ha fradragrett for tap på fordring. Men konverteres en fordring med tilknytning til kreditors virksomhet med gevinst, vil det fortsatt foreligge skatteplikt. Avkastning på fordringen, renter, vil være skattepliktige.

Konsernselskapet kan ha andre kommersielle grunner for å yte lån til datterselskaper enn mulighet for fradragrett for tap, herunder for eksempel hensyn til kapitalflyt. Avskjæringsreglene vil få virkning for strukturer som er satt opp av andre kommersielle grunner enn fradragrett, men konserner kan fremdeles ønske å finansiere datterselskaper med lån.

Selv med nye regler om avskjæringsregler av fradragrett for tap på fordring i konsernforhold, er det fortsatt mulighet for fradragrett for tap på fordring i virksomhet etter de alminnelige reglene dersom kreditor ikke oppfyller kravene til eierandel i debitor, i hovedsak der kreditor direkte eller indirekte eier mindre enn 90 prosent av debitor.

Det foreligger fortsatt en ulik behandling av konvertering av aksjer i konsernforhold og ettergivelse av fordring i konsernforhold, ved at konvertering ikke medfører bortfall av underskudd. Det gjør derimot gjeldsettergivelse fra morselskapet.



*NYE REGLER: Med nye avskjæringsregler vil konsernselskaper som oppfyller eierkravene, ikke lenger ha fradragrett for tap på fordring.*